دولت چهاردهم و حکمرانی مردمی

سیدسعید لواسانی
استاد دانشگاه

حادثه غم‌بار سقوط بالگرد رئیس جمهور و شهادت وی، انتخابات پیش از موعد را ضروری کرد. طبعا در این مدت کم، اینکه نامزدهای ریاست جمهوری ایده یا گفتمانی ارائه بدهند شاید توقع زیادی باشد، آن هم در زمانی که کمتر اندیشه و ایده دقیق از سیاسیون سراغ داریم. اما دولت به معنای اقتدار است و باید کشور را براساس ایده مرکزی نظام جمهوری اسلامی اداره کند. به تعبیر دیگر دولت فرآیند اداره جامعه و اعمال قدرت را معنی می‌بخشد تا بتواند عدالت و مشارکت مردم را در کشور و جامعه بسط دهد. دولت سازه یکپارچه و رسمی است، اما مشارکت مردم در حاکمیت، تلاش برای آن است که بیرون از این سازه رسمی و یکپارچه و هماهنگ با نظام کار پیش برود و این نوعی نقش آفرینی در امر حاکمیت با مشارکت فعالانه مردم است.

بنابراین ما نیازمند دولتی هستیم که حوزه سیاسی را در این نگاه یعنی مشارکت مردم گسترش بدهد، و تحقق عدالت نیز به همین مشارکت عمومی و فعالانه است. پیوند مردم با دولت و بسیج مردم در مشارکت واقعی و کارساز در امور سیاسی و اقتصادی و اجتماعی، صلاحیت‌های جدیدی در دولت ایجاد می‌کند که در شکل فعلی دولت در ایران و جهان سابقه ندارد. در این نگاه نقش دولت حداقلی نشده اما دولت حداکثری هم نیست، به تعبیر دیگر دولت نه مداخله‌گر است و نه کمینه. زیرا حضور دولت در اموری که مربوط به مردم است کمرنگ می‌شود و هسته سخت دولت که چون بختک روی مردم و فعالیت‌های آنان سیطره دارد، شکسته می‌شود و مردم در آن راه پیدا می‌کنند و دولت به وظایف اصلی خود یعنی اعمال قدرت و حاکمیت در سراسر کشور می‌پردازد. از این رو بنا نیست اقتدار دولت گرفته شود که دولت بدون اقتدار یا کم‌قدرت، وضعیت بی‌دولتی را پیش می‌آورد که بسیار خطرناک است. بلکه مردم حضوری پررنگ و کارساز در امر عمومی و امر سیاسی دارند، این همان تعبیر «امر الناس» برگرفته از قرآن است که حاکمیت را موظف به مشارکت با مردم و نقش آفرینی مردم را در همه عرصه‌ها تضمین می‌کند. البته امکان ندارد که همه مردم در این فرآیند حضور یابند، این امر نشدنی نیست. اما مطلوب آن است که تلاش شود مردم در حوزه‌های تصمیم‌سازی و نظارت و از همه مهم‌تر کار و فعالیت نقش آفرین باشند و دولت در مقام حاکمیت و کنترل روابط و پشتیبانی عدالت‌محور حضور داشته باشد. به تعبیر دیگر نباید کار و امور مردم در اختیار کارمندان دولتی باشد، بلکه لازم است در اختیار خود آنان قرار گیرد و دولت سیاستگذاری و برنامه‌ریزی و نظارت و پشتیبانی داشته باشد تا کارها درست و برپایه عدالت سامان یابد و فساد و تجاوز به حقوق مردم صورت نگیرد. این خلاف نقشی است که دولت در نظام‌های لیبرالیستی و نولیبرالیستی دارد.

در نظام سرمایه‌داری مردم بیش از توده‌ای منفعل نیستند و دولت مرکز اقتدار برای به بردگی کشاندن مردم در خدمت نظام سرمایه‌داری است. یعنی دولت، ابزار قدرت سرمایه‌داران است. آری در این نظام اصل سرمایه‌داران هستند و دولت نیز کارگزار آنان است تا مردم تحت کنترل باشند. به بیان دیگر دولت در مواجهه با طبقه حاکم، کارگزار و عامل است و در مقابل مردم، مرکز اقتدار و کنترل تا برسد به طبقات نازله مردم که دولت حداکثری است. این را با اندکی تأمل در آمریکا و اروپا می‌یابیم. در این نظام‌های سیاسی، مردم تا زمانی که حضوری توده‌وار دارند در محدوده این حضور آزاد هستند تا احساس آزادی و حتی عدالت بکنند اما در حقیقت برده‌هایی هستند در دستان خدایگان مدرن. و این بدترین نوع برده‌داری است. در تشریح وضعیت سرمایه‌داری و دولت مدرن و مردم تحت حاکمیت آن، مرحوم آیت‌الله حائری شیرازی مثال جالبی می‌زند: «سرمایه‌دار راکب است، مردم مرکبند و دولت افسار. مگر کسی می‌تواند بدون افسار، سوار یک اسبی یا چیزی بشود؟»

این دقیقا همان کاری است که سرمایه‌داری نوکیسه در ایران به دنبال آن است و تلاش می‌کند که از بستر دولت برای رسیدن به اهداف خود بهره ببرد، اما تاکنون موفق نبوده است. درست است که افرادی را حتی تا حد وزیر آلوده کرده که نمونه اخیر آن وزارت جهاد کشاورزی است، اما نتوانسته نظام را اسیر خود کند. چرا فساد در ایران سیستمی نیست؟ زیرا سرمایه‌داری مفسد غرب گرا نتوانسته اختیار دولت و حاکمیت را به دست بگیرد، علی‌رغم اینکه نفوذ داشته و موجب فسادهای متعدد شده، نتوانسته سه‌گانه راکب و مرکب و افسار را تحقق بخشد.

بله، تا حدودی پیش رفته است. رهاشدگی دولت که در دولت دوم احمدی‌نژاد رخ داد، نمونه‌ای از وادادگی و همین نفوذ و تغییر ریل دولت بود. با وضعیت بی‌دولتی که در دو دوره روحانی به‌ویژه دوره دوم آن مواجه بودیم، فرصتی طلایی دست جریان مفسدان افتاد که به اسم زدودن اقتصاد دولتی و تقویت بخش خصوصی بیشترین بهره را ببرند، اما با مقاومتی در درون مردم و جوانان و نظام روبه‌رو شد. همین‌طور قوه قضائیه وقت و انگیزه برخورد قاطع با این پدیده را پیدا کرد. و اگر نبود روحیه محافظه‌کاری و ولنگاری که حتی در میان انقلابیون هم نفوذ کرده، امکان اینکه سر آن به سنگ بخورد و تا مدت‌ها توان قدرت‌نمایی نداشته باشد، وجود داشت اما افسوس از ولنگاری و محافظه‌کاری که قتلگاه انقلاب هستند.

با روی کارآمدن دولت سیزدهم، عزمی برای مردمی سازی اقتصاد به وجود آمد. اما این عزم، مقابله جدی با مفسدان را می‌طلبید. با وجود این مبارزه با جریان سرمایه‌داری وابسته اقدام جدی صورت نگرفت و توقع ریشه‌کنی این جریان یا بسترزدایی از آن در میان اهالی انقلاب ماند و به این دلیل اقدامات ابتر ماند. یعنی در عین حالی که «خواستن» بود و این تفاوت جدی دولت سیزدهم با دولت پیشین بود، اما این ایده در مقام عمل با مشکلات متعدد روبه‌رو شد که «توانستن» را به چالش می‌کشد و نوعی ناکارآمدی جدیدی را به ظهور رساند که علی‌رغم حجم کار زیاد، سفره مردم کوچک‌تر شد. یکی از دلایل این امر، بی‌توجهی به مبارزه اصولی و همه‌جانبه با فساد سرمایه‌داری نوکیسه بود و دولت سیزدهم با همه صداقت خود نیاز به چنین عزم فراگیری داشت، البته این امر گذشته از اندیشه محوری عمیق نیاز به همکاری دو قوه دیگر داشت که به نظر می‌رسید زمینه آن، آن‌گونه که شایسته عمل فراگیر است، مهیا نبود. اما یک نکته را نشان داد؛ ما نیازمند دولتی مقتدر برآمده از اراده و مشارکت و قدرت مردم هستیم. دولت مردمی به معنای حاکمیت مردم است، به‌گونه‌ای که قدرت در اختیار مردم باشد، نه به معنای کار و خدمت برای مردم، مردمی که کنار هستند و منتظر مرحمت و لطف دولت.

از مثال مرحوم حائری شیرازی استفاده کنیم. در نظام اسلامی، «مردم» راکب و سواره هستند و اسب و مرکب آنان سیاست و اقتصاد و اجتماع است و «دولت» افسار و کنترله است که مردم با آن، مرکب و اسب حاکمیت را کنترل می‌کنند و جهت می‌دهند. این یعنی دولت مردمی و حاکمیت مردمی به معنای واقعی کلمه و تحقق عدالت در ساحت سیاست و اجتماع. مردم باید در بستر سیاست و اقتصاد و اجتماع فعالانه مشارکت داشته باشند و قدرت در عنان و اختیار آنان باشد و دولت اقتدار خود را از مردم بگیرد. زیرا آن کسی که این بسترها را کنترل می‌کند و در مسیری که مصلحت مردم است، پیش می‌برد دولت مقتدر برآمده از مردم است و این ضرورت دولت چهاردهم است که به‌زودی برای انتخاب رئیس جمهور آن باید پای صندوق‌های رأی برویم.

بنابراین ایده مرکزی که دولت چهاردهم باید در پی تحقق آن باشد، آن است که فاصله مردم با دولت و دولت با مردم را کم کند و راه آن فراخوانی مردم به حضوری فعالانه و مشارکت کارساز است. اما راهی سخت بلکه بسی سخت در پیش دارد. چه بسا این بحث‌ها انتزاعی به نظر آیند و موقعیت عمل و واقعیت اجتماعی چیز دیگری بگوید. شاید تشکیلات مردمی چون شبکه‌های نخبگانی راه‌کار مناسبی برای این امر باشند و این امری است که نیاز به تحقیق و پژوهش بیشتری دارد، اما روشن است که مشارکت امری متکثر است و در حوزه‌های متفاوت رخ می‌نماید. از فعالیت در محیط زیست گرفته تا مسائل پایه‌ای اقتصاد و تولید تا حضور در سیاست و امر به معروف و نهی از منکر همگانی تا مسائل بین‌المللی و مشارکت در امنیت کشور و به‌طور خلاصه همه شئون امر عمومی و امر سیاسی را دربر دارد و همه در یک جهت با هم مشترک هستند و آن حضور فعالانه و کارساز و عالمانه و عاقلانه و امیدوارانه مردم در آینده خود است و روشن است که با امری خطیر و دشوار روبه‌رو هستیم.

اما به هرحال باید زمینه چنین امر دشواری فراهم شود و آن وظیفه دولت است و دولت سیزدهم در بخش‌هایی راه‌ها را باز کرد، اگرچه کامل نبود و در امور مربوط به معیشت مردم و امور اجتماعی، علی‌رغم خواست صادقانه، توانستن را صرف نکرد و ما با وضعیت بی‌دولتی. به ارث رسیده از دولت پیشین. روبه‌رو بودیم. اما گام‌های اولیه خوبی را برداشت. بدرقه‌های باشکوه رئیس جمهور شهید نیز زمینه مساعد را نشان داد. اکنون وقت و ضرورت آن رسیده که «تناصح» و «تعاون» بین دولت و مردم در اداره کشور و «تعامل» در جهت پیاده‌سازی اهداف اسلامی به‌ویژه هدف پایه‌ای و محوری عدالت ایجاد شود.

حج برائت؛ برائت دیپلماتیک دولت‌ها یا برائت تمدنی ملت‌ها؟

حبیب‌الله بابایی
رئیس پژوهشکده مطالعات تمدنی و اجتماعی پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی

آنچنانکه خداوند به حضرت ابراهیم (ع) امر کرده است، حج مسلمانان باید منفعتی (سیاسی، اقتصادی، و فرهنگی) به حال امت اسلام داشته باشد (یأتُوک رِجالاً وَ عَلی کلِّ ضامِرٍ یأْتِینَ مِنْ کلِّ فَجٍّ عَمِیقٍ لِیشْهدُوا مَنافِعَ لَهمْ). در بیان رهبر حکیم انقلاب «حجاج دنیای اسلام که به نمایندگی از امت اسلام حج به جا می‌آورند، باید تاسی کنند به حضرت ابراهیم (پدر توحید و پدر پیامبران عظیم‌الشأن) و سبک بندگی او در بت‌شکنی و دوری از هرگونه شرک (در آیات «وَجَّهتُ وَجْهِی لِلَّذِی فَطَرَ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ حَنِیفاً مسلماً وَ ما أَنَا مِنَ الْمُشْرِکِینَ» و نیز «وَ أَذانٌ مِنَ اللَّهِ وَ رَسُولِهِ إِلَی النَّاسِ یوْمَ الْحَجِّ الْأَکبَرِ أَن اللَّهَ بَرِیءٌ مِنَ الْمُشْرِکِینَ وَ رَسُولُهُ»). از این جهت برائت «حقیقتا از ارکان حج» و بلکه از ارکان توحید به شمار می‌رود؛ «توحید دو جزء دارد: یکی الله است، یکی لا اله غیر الله است؛ یکی اثبات است، یکی نفی است. مظهر توحید، حج است؛ اثبات ولایت‌الله و نفی ولایت غیر الله. این همان برائت است.»

با عطف توجه به این نکته باید سوال کرد که آیا حج امسال در وضعیت خاص امروز جهان اسلام و مظلومیت فلسطین، منفعتی به حال امت اسلام خواهد داشت؟ آیا این اجتماع عظیم مسلمانان، بت‌های زمانه را خواهد شکست؟ اساسا آیا حاجیان ما برای چنین حجی آموزش دیده‌اند؟ آیا اندیشکده‌های ما درباره منافع واقعی برائت برای امت اسلام اندیشه کرده‌اند؟ و آیا عالمان و مبلغان اسلام به حاجیان چنین ضرورتی را و نیز شیوه‌ها و راه‌های برائت از شرک و بت‌پرستی‌های مدرن را گفته‌اند؟ اگر ما پیش از موسم حج در این باره فکری نکرده‌ایم، اگر مبلغان ما احکام فقهی و عقاید مربوط به برائت در حج را نیاموخته باشند، تردید نکنید که حج امسال هم برای امت اسلام منفعتی نخواهد داشت. دل‌مان را به برائت‌های زینتی و دیپلماتیک خوش نکنیم؛ این برائت‌های خاموش هیچ ضرری برای شیطان بزرگ نخواهد داشت. در این وضعیت، رمی جمرات حاجیان مایهٔ مضحکهٔ شیاطین خودی و غیرخودی در جهان اسلام خواهد شد. چنین حجی شاید حجی صحیح باشد، ولی حج مقبولی در درگاه خدای متعالی و پیامبر عظیم‌الشأن و در نگاه ملت مظلوم مسلمان نخواهد بود.

براساس آنچه در باب روح حج گفته شد برائت را نه فقط در عرفات بلکه باید در جای جای حج دنبال کرد. سخن امام خمینی (ره) را در این باره دوباره بخوانید: «در لبیک لبیک، «نه» بر همه بت‌ها گویید و فریاد «لا» بر همه طاغوت‌ها و طاغوتچه‌ها کشید؛ در طواف حرم خدا که نشانه عشق به حق است، دل را از دیگران تهی کنید و جان را از خوف غیر حق پاک سازید و به موازات عشق به حق، از بت‌های بزرگ و کوچک و طاغوت‌ها و وابستگان‌شان برائت جویید.» در لمس «حَجَر الاسود» بیعت با خدا بندید، که با دشمنان او و رسولانش و صالحان و آزادگان دشمن باشید و به اطاعت و بندگی آنان، هر که باشد و هر جا باشد، سر ننهید و خوف و زبونی را از دل بزدایید که دشمنان خدا و در راس آنان شیطان بزرگ زبونند.» با حال شعور و عرفان به مشعر الحرام و عرفات روید و در هر موقف به اطمینان قلب بر وعده‌های حق و حکومت مستضعفان بیفزایید و با سکوت و سکون تفکر در آیات حق کنید و به فکر نجات محرومان و مستضعفان از چنگال استکبار جهانی باشید و راه‌های نجات را از حق، در آن مواقف کریمه طلب کنید.» «در سعی بین صفا و مروه، با صدق و صفا سعی دریافتن محبوب کنید که با یافتن او همه یافت‌های دنیاوی گسسته شود و همه شک‌ها و تردیدها فرو ریزد و همه خوف و رجاهای حیوانی زایل شود و همه دلبستگی‌های مادی گسسته شود و آزادگی‌ها شکفته گردد و قید و بند شیطان و طاغوت که بندگان خدا را به اسارت و اطاعت کشند، در هم ریزد.»

۳. اکنون به تعبیر رهبر فرزانه انقلاب، «دولت‌ها به خاطر انقطاع از مردم نمی‌توانند ایستادگی کنند؛ باید ملت‌ها در برابر این زورگویی‌ها بایستند. ملت‌ها کجا می‌توانند این حقایق را فهم کنند، جز در حج؟ پیام برائت، یعنی همین. روح حج نیز همین است.» اگر وهابیت یهودی صفت راه‌های برائت واقعی را هموار می‌کرد، هیچ‌گاه عاشورای امروز غزه پیش نمی‌آمد. عاشورای غزه و بعدها عاشوراهای دیگری که ممکن است در انتظار ملت‌های مسلمان باشد، حاصل بی‌تفاوتی دولت‌های اسلامی و ترس و ضعف نخبگان و روشنفکران جهان اسلام است. در این باره باید به تلخی اذعان کرد که عقب‌ماندگی جهان اسلام امروزه بیش از آن که حاصل بی‌سوادی یا بی‌فرهنگی توده‌های مردمی باشد حاصل فقدان حمیت و هویت، نبود انصاف و اخلاق، و کمبود غیرت و جوانمردی در میان بسیاری از نخبگان و روشنفکران دنیای اسلام است. بسیاری از این تئوری پردازان عقب‌ماندگی در جهان اسلام، بیش از آنکه بخواهند عقب‌ماندگی را در غیر خود جست‌وجو کنند، باید این عقب‌ماندگی را در خود و بی‌خاصیت بودن این جریانات برای منافع فرهنگی و ملی مسلمانان دنبال کنند. حال به نظر می‌رسد در میان خیل انبوهی از حاجیان سالخورده، حاجیان جوان مخصوصا دانشجویان حاجی (که متاسفانه مجموع دانشجویان حاجی در میان حجاج ما به نیم درصد هم نمی‌رسد) و نیز بانوان حاجی به موجب نقش رسانه‌ای متفاوتی که دارند شاید بهتر بتوانند در راستای منافع جهان امروز اسلام و دفاع از مظلومان فلسطین در برابر ظلم آمریکایی-صهیونیستی قدمی بردارند و برائت از اسرائیل و آمریکا را دست‌کم در زبان و در ذکر جلی ممکن سازند.

مدرک فارغ‌التحصیلی فائز ناصری فرزند عبد به شماره شناسنامه ۱۷۴۲۵۱۳۷۸۶ صادره از اهواز در مقطع کاردانی رشته تحصیلی علمی کاربردی کامپیوتر-نرم‌افزار کامپیوتر صادره از واحد دانشگاهی اهواز به شماره ۱۳۹۶۱۰۶۰۲۷۸۸ مورخ ۱۳۹۱/۰۳/۲۲ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد. از یابنده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز به نشانی اهواز فلکه کارگر (فرهنگ شهر) خیابان کارگر جنوبی کد پستی ۶۸۸۷۵-۶۱۳۴۹ و صندوق پستی ۱۹۱۵ ارسال نماید.

مدرک فارغ‌التحصیلی دانشجو مژده مشایخی اسفیچار فرزند غلامرضا به شماره شناسنامه ۳۰۲۰۰۹۶۵۰۲ صادره از جیرفت در مقطع کارشناسی ناپیوسته در رشته آموزش و پرورش ابتدایی واحد دانشگاه آزاد جیرفت با شماره تماس ۰۹۳۸۶۰۴۰۷۸ مفقود گردیده و فاقد اعتبار می‌باشد از یابنده تقاضا می‌شود اصل مدرک دانشگاهی را به دانشگاه آزاد واحد جیرفت به نشانی جیرفت میدان دانشگاه ارسال نماید.

برگ سبز خودرو سواری سایپا SE ۱۳۱ مدل ۹۵ به رنگ سفید به شماره موتور M ۱۳۵۷۵۱۰۲ و به شماره شاسی NAS ۴۱۱۱۰۰ G ۱۲۸۴۰۹۵ و به شماره پلاک ۱۴ – ۱۱۳ هـ ۵۴ به نام امینه سعیدی مفقود و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

مدرک فارغ‌التحصیلی اینجانب قاسم جلیلی شاه منصوری فرزند نادعلی به شماره شناسنامه ۲۲۳۵ صادره از مسجدسلیمان در مقطع کارشناسی ارشد رشته حقوق جزا و جرم‌شناسی صادره از واحد دانشگاهی آزاد واحد رامهرمز با شماره ۳۳۸۴۶۳۶ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد. از یابنده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد رامهرمز به نشانی رامهرمز – میدان سیلو جاده کمربندی دانشگاه آزاد رامهرمز ارسال نماید.

مدرسه عالی مهارتی رسانه‌ای فرهیختگان
۰۹۱۰۸۱۰۶۵۳۵
Farhikhteghan_school
ارائه مدرک معتبر و رسمی از مدرسه عالی مهارتی دانشگاه آزاد اسلامی

نوبت دوم

شهرداری شیراز

آگهی مناقصه شماره B-۱۴۰۳/۲۸۴-SH
۱۴۰۳-۱۵۳

نوبت اول: ۱۴۰۳/۰۳/۱۲ - نوبت دوم: ۱۴۰۳/۰۳/۱۳

سازمان حمل‌ونقل ریلی شهرداری شیراز در نظر دارد انجام خدمات صدور بیمه‌نامه سازه‌های تکمیل‌شده و شکست ماشین‌آلات خود را از طریق برگزاری مناقصه عمومی در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) با شماره فراخوان ۲۰۰۳۰۹۶۶۸۸۰۰۰۰۶۵ به شرکت‌های واجد شرایط واگذار نماید. لذا از کلیه متقاضیان دعوت به عمل می‌آید با مراجعه به آدرس www.Setadiran.ir نسبت به دریافت اسناد مناقصه و تحویل آن اقدام نمایند. در صورت عدم عضویت قبلی، ثبت‌نام در سامانه مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی صاحبان امضای مجاز از سوی متقاضیان جهت شرکت در مناقصه الزامی است. ضمنا در صورت نیاز به کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن: ۰۷۱۳۳۹۲۲۵۶۵ (امور قراردادها) تماس حاصل فرمایید.

شرایط و مشخصات مناقصه:
- موضوع مناقصه: به شرح مندرج در متن آگهی
- مدت بیمه‌نامه ۱۲ ماه (یک سال شمسی) می‌باشد.
- شرایط شرکت‌کنندگان: داشتن مجوز معتبر صدور بیمه‌نامه از سوی بیمه مرکزی و یا نمایندگی از شعبه سرپرستی بیمه مربوطه در استان فارس
- مبلغ تضمین شرکت در مناقصه معادل ۱,۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال به‌صورت ضمانت‌نامه بانکی یا فیش واریزی نقدی به حساب سپرده ۱۰۰۸۰۵۵۰۴۷۴۲ کد مرجع ۱۰۲۳۴۳ بانک شهر، شعبه چمران به نام شهرداری شیراز (سازمان حمل‌ونقل ریلی)
- آخرین مهلت دریافت (توزیع) اسناد: متقاضیان می‌توانند حداکثر تا ساعت ۱۳ روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۳/۱۷ از طریق مراجعه به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) اسناد مناقصه را دریافت نمایند.
- آخرین مهلت ارائه پیشنهادات و ثبت اسناد و مدارک در سامانه حداکثر تا ساعت ۱۵ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۳/۲۷ می‌باشد. شرکت‌کنندگان تا قبل از برگزاری کمیسیون مناقصه پاکت الف حاوی سپرده شرکت در مناقصه را به‌صورت فیزیکی به دبیرخانه سازمان به آدرس شیراز، خیابان خبرنگار، جنب پل شهیدان ده بزرگی، سازمان حمل‌ونقل ریلی، طبقه اول تحویل نمایند.
- تاریخ و محل بازگشایی پاکات: روز سه‌شنبه ساعت ۱۳,۱۵ مورخ ۱۴۰۳/۰۳/۲۹ در محل شیراز، چهارراه خلد برین، شهرداری منطقه یک، طبقه سوم، سالن جلسات کمیسیون معاملات شهرداری شیراز می‌باشد. (که حسب مورد ممکن است تغییر نماید.)
- مدت اعتبار پیشنهادات سه ماه می‌باشد.
- هیچ‌گونه وجهی بابت پیش‌پرداخت داده نخواهد شد.
- محل تامین اعتبار از محل منابع شهرداری شیراز می‌باشد.
- هزینه دو نوبت آگهی به عهده برنده مناقصه می‌باشد.
- برندگان اول و دوم مناقصه هرگاه حاضر به انعقاد قرارداد نشوند سپرده آنها به ترتیب ضبط خواهد شد.
- شرکت در مناقصه و ارائه پیشنهاد به‌منزله قبول شروط و تکالیف شهرداری موضوع ماده ۱۰ آیین‌نامه معاملات شهرداری می‌باشد.
- سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد مناقصه درج شده است.
- متقاضیان شرکت در مناقصه موظف به ثبت‌نام در سایت vendor.shiraz.ir می‌باشند.
- آگهی و اطلاعات مربوط به مناقصه از طریق سایت https://shaffaf.shiraz.ir نیز قابل مشاهده می‌باشد.
- اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس: ۱۴۵۶

اداره کل ارتباطات و امور بین‌الملل شهرداری شیراز
شماره شناسه ۱۷۲۶۵۵۱